

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีชีวิตที่ทุกคนกราบไหว้บูชาเวลานี้ได้กลายเป็นพ่อของลูกและเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว
- คำถาม:** เหตุใดผู้คนจึงร้องขอให้พระเจ้าให้อภัย? พวกเขาได้รับการให้อภัยหรือไม่?
- คำตอบ:** ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าจะลงโทษพวกเขาผ่านดรามาราช (ผู้พิพากษาสูงสุด) สำหรับบาปที่พวกเขาได้ทำมา เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอการให้อภัย อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องทุกข์ทรมานสำหรับบาปของเขาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรม พระเจ้าไม่ได้ให้ยาใดๆ แก่พวกเขา พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษในกรงขังของกรรม พวกเขาได้รับนิมิตของสิ่งที่พวกเขาทำ “เพราะลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า นี่คือการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น”
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน...

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้? พ่อทางจิตพูดสิ่งนี้ ท่านคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านนั้นสูงยิ่งกว่ามนุษย์ทั้งหมดและสูงกว่าทุกดวงวิญญาณเช่นกัน มีดวงวิญญาณในแต่ละคน ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก เวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ว่ามีความนับถือต่อร่างกายของชั้นยาสีสาหลายมากเพียงใด ผู้คนสรรเสริญคุณของพวกเขาละ อย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แฝงตัว ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบานั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครสูงยิ่งกว่าท่าน ดรามาราชนั้นอยู่กับท่านด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงร้องขอให้พระเจ้า “โอพระเจ้าได้โปรดให้อภัยแก่ฉัน!” แต่พระเจ้าจะทำอะไรได้? ที่นี้รัฐบาลจะจับใครบางคนเข้าคุก ดรามาราชนั้นจะให้การลงโทษในกรงขังของกรรม จะต้องมีความทุกข์ทรมานต่อผลที่เกิดขึ้นตามมาจากสิ่งที่ได้กระทำลงไป และสิ่งนี้เรียกว่าความทุกข์ทรมานของกรรม เวลานี้ลูกรู้ว่าใครที่ทุกข์ทรมานกับการกระทำของเขาและอะไรเกิดขึ้น ผู้คนพูดว่า “โอ พระเจ้า ได้โปรดให้อภัยให้แก่นั่น” ขจัดความเจ็บปวดและความทุกข์ของนั้นและให้ความสุขแก่นั่น พระเจ้าให้ยาอะไรให้แก่ลูกหรือไม่? ท่านไม่สามารถทำอะไรได้ ดังนั้นทำไมพวกเขาถึงถามพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพราะดรามาราชอยู่กับพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อลูกทำบางสิ่งผิดก็จะต้องรับผลกรรมจากสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ได้รับการลงโทษนั้นในกรงขังของกรรม ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่งที่ลูกได้ทำไป การลงโทษจะไม่เกิดขึ้นหากไม่ได้แสดงนิมิตของสิ่งที่ลูกทำก่อน ไม่มียาอะไรในกรงขังของกรรม ต้องมีประสบการณ์ของการรับโทษที่นั่น เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าปลดปล่อยฉันจากกรงขังนี้! ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครในเวลานี้? พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แต่ท่านนั้นแฝงตัว ร่างกายของทุกคนนั้นสามารถมองเห็นได้ ในขณะที่นี้ชีพบาบาไม่มีมือหรือเท้าของท่านเอง แล้วใครที่จะรับดอกไม้มาล่ะ หากท่านต้องการท่านก็จะรับสิ่งนั้นผ่านมือนี้ อย่างไรก็ตามท่านจะไม่สามารถรับสิ่งใดจากใคร เช่นที่สังคราจารย์พูดว่า ไม่มีใครควรจะต้องตัวเขา ดังนั้นเช่นกันพ่อพูดว่า: พ่อจะรับสิ่งใดจากคนที่ไม่มีบริสุทธิได้อย่างไร? พ่อไม่ต้องการดอกไม้มาล่ะ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีการสร้างวัดโสมนาลาและมีการถวายดอกไม้ อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้มีร่างของพ่อเอง จะมีใครสามารถสัมผัสดวงวิญญาณได้อย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อจะสามารถรับดอกไม้จากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครแม้กระทั่งจะสามารถแตะต้องท่านได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่สามารถอนุญาตให้แตะต้องท่าน วันนี้พวกเขาอาจจะพูดว่า “บาบา” ในขณะที่วันพรุ่งนี้พวกเขาก็จะกลายเป็นชวานรอีก บาบาจะไม่แม้กระทั่งมองดูผู้คนเหล่านั้น พ่อพูดว่าพ่อเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ตามละครพ่อต้องยกระดับชานยาสีสาด้วย ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ และท่านมาที่นี่เพื่อให้ความรู้แก่พวกเรา ชื่อของกฤษณะถูกใส่ไว้ในกิตะ ถ้ากฤษณะให้ความรู้ แล้วชีวิตจะทำอะไร? ดังนั้นบางคนคิดว่าท่านไม่เคยมาเลย โอ! แต่ลูกจะไม่เรียกกฤษณะว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อฉันเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงลูกไม่กี่คนที่สามารถมีความเคารพนับถือได้มากเช่นนั้น ท่านนั้นคงอยู่อย่างเรียบง่ายและอธิบายว่า: พ่อคือพ่อของผู้รู้ทั้งหมดดะลา ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณเช่นกันแม้กระทั่งสังคราจารย์ดะลา แน่แน่นอนว่าพ่อทางร่างของพวกเขาก็มีร่างกาย แต่พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนกราบไหว้บูชาพ่อ เวลานี้พ่อนั่งที่นี้เป็นส่วนส่วนตัวเบื้องหน้าลูก อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่จะเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ดวงวิญญาณเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาเฝ้าแต่มองดูร่างกาย หากพวกเขากลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาก็จะสามารถจดจำพ่อได้ และทำตามศรัทธาของท่าน พ่อพูดว่า: ทุกคนทำความเพียรพยายามที่จะรู้จักพ่อ เพียงผู้ที่กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะสอบผ่าน สำนึกที่เป็นร่างเล็กน้อยจะยังคงหลงเหลืออยู่ในลูก พ่อฉันแฝงตัว ลูก

ไม่สามารถให้สิ่งใดแก่ท่านได้ ลูกสาวสามารถไปที่วัดของชีวาเพื่อให้คำอธิบาย เป็นลูกกุมาริที่ให้คำแนะนำของชีพบบาแน่นอนว่ามีทั้งกุมารและกุมาริ กุมารต้องให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้เป็นแม่ก็ได้รับการยกระดับเป็นพิเศษเพราะพวกเธอนั้นได้ทำงานรับใช้มากกว่าผู้ชาย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสนใจในการทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่มีความใส่ใจอย่างมากในการศึกษาอื่นๆ นั่นคือทางโลก ที่นี่คือทางจิต ด้วยการศึกษาด้านโลกและเรียนรู้การฝึกฝน ฯลฯ ลูกไม่ได้รับอะไรเลย ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณรักมีลูก พวกเขาก็จะเฉลิมฉลองการตั้งชื่อของเขา (ในวันที่ 6) ด้วยการแสดงอย่างเอิกเกริกมากมาย แต่เขาจะได้รับอะไร ไม่มีเวลามากพอสำหรับเขาที่ได้มาซึ่งสิ่งใด ใครก็ตามที่ได้จากร่างไปจากที่นี่ในตอนนี้จะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งด้วยเช่นกัน แต่เขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ใครก็ตามที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี่และจากร่างของเขาจะไปและจดจำชีพบบาในวัยเด็กของเขาต่อไปตามสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มา นี่คือนันทรา หากลูกพยายามที่จะสอนเด็กเล็กๆ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับจุดเล็กๆ ฯลฯ เขาก็เพียงแค่พูดว่า “ชีพบบา ชีพบบา” จดจำชีพบบาแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ หากลูกอธิบายให้แก่วัยรุ่นในลักษณะนี้ เขาก็สามารถไปสู่สวรรค์ แต่เขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีลูกเช่นนั้นมากมายผู้ที่มาและเฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบบา ชีพบบา” และแล้วความคิดสุดท้ายของพวกเขาจะนำเขาไปสู่จุดหมายปลายทาง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เช่นที่เด็กเล็กๆ เฝ้าแต่พูดว่า “ชีวา ชีวา” แต่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดังนั้นที่นั่นเช่นกันผู้คนกราบไหว้บูชาท่าน แต่ไม่ได้มีการตระหนักรู้ นั่น ดังนั้นลูกควรจะบอกพวกเขาว่า: ผู้ที่ท่านกำลังกราบไหว้บูชานั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ ท่านกำลังสอนพวกเรา ไม่มีมนุษย์อื่นใดในโลกที่จะพูดว่าชีพบบากำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม พระเจ้าพูด ฟอสสอนราชาโยคะแก่ลูก ใครพูดว่า: "พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นสิ่งที่ต้องเอาชนะ? จงละทิ้งโลกเก่า หัตถะโยคีคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ผู้นั้นคือสังครารจารย์ และผู้เดียวนี้คือชีวารจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) ท่านกำลังสอนพวกเรา ลูกไม่สามารถพูดว่ากฤษณาจารย์ (กฤษณะซึ่งเป็นครู) เขาคือเด็กเล็กๆ ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ในยุคทอง ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากที่ได้ก็ติดตามที่วัดของชีวาไปที่วัดของชีวา หากผู้เป็นแม่ไปที่นั่น ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หากกุมาริไปที่นั่นก็จะดียิ่งกว่า บอกพวกเขาว่า: เวลานี้พวกเราต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของเราจากบาบา ฟอสกำลังสอนเราแล้วเราก็จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ฟอสคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้คำสอนเช่นนั้นแก่เราได้ นี่คือนุคเหล็ก เคยมีอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง พวกเขากลายเป็นราชาและราชินีได้อย่างไร? ใครสอนราชาโยคะให้แก่วัยรุ่น? ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งยุคทอง? ผู้เดียวที่เราที่กำลังกราบไหว้บูชาอยู่กำลังสอนพวกเราและกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายแห่งยุคทอง การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา การหลอ่ลึงด้วยวิษณุ.... ผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไปเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า: บาบามาทำให้พวกเราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ชำระพวกเราให้บริสุทธิ์และทำให้พวกเรากลายเป็นเทพ ที่นั่นเป็นหนทางครอบครัวเช่นกัน พวกเขาไม่มีความปรารถนาที่จะกลายเป็นบุตรของหนทางสันโดษ ลูกสามารถกลายเป็นบุตรของผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ มีความเป็นมิตรของหลายคนที่ไม่ได้แต่งงานเพื่อกิเลส ดังนั้นลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ทุกประเภทเหล่านี้ได้ทั้งหมด ควรมีความใส่ใจอย่างมากภายในลูก ทำไมเราถึงไม่กลายเป็นลูกที่มีค่าของบาบาและไปทำงานรับใช้เช่นนั้น? การทำลายล้างของโลกเก่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ชีพบบาพูดว่า: กฤษณะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เขามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคทอง เขาไม่สามารถมีรูปลักษณะเดียวกันและชื่อเดียวกันในชาติเกิดอื่น ใน 84 ชาติเกิดเขาจะมี 84 รูปลักษณะ กฤษณะไม่สามารถสอนความรู้นี้ให้แก่ใครได้ กฤษณะจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกมีชาติเกิดที่ดีมาก และจากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้น มนุษย์ได้กลายเป็นเช่นสัตว์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันและกัน มันเป็นการเกิดของราวันใช่ไหม? อย่างไรก็ตามมันไม่ใช่ดวงวิญญูณจะใช้ 84 ล้านชาติเกิด มีเผ่าพันธุ์ที่หลากหลายมากมาย แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าดวงวิญญูณนั้นจะใช้ชาติเกิดมากมายขนาดนั้น ฟอนันท์นี่และอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ ท่านคือพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านสอนพวกเราและผู้นั้นก็อยู่ถัดไปจากท่าน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็กลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของใครบางคน ลูกก็จะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของชีพบบาหรือ? ฟอสอธิบาย: เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะไปและกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ในยุคทอง ใครบางคนจะกลายเป็นอะไรถ้าเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อะไรเลยนอกจากกินดื่มและนอนหลับ? มันเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นอะไรและลูกก็ยังคงรู้สึก "ฉันจะกลายเป็นจักรพรรดิ!" พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งมาอยู่เบื้องหน้าบาบา พวกเขาเข้าใจด้วยตัวเองว่าพวกเขาจะเป็นอะไร แต่พวกเขาก็ยังคงไม่รู้สึกละอายใดๆ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องทำความก้าวหน้าและได้มาซึ่งบางสิ่งเพื่อตนเอง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้คิดว่าเป็นบราห์มานี้ที่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังบอกลูก ลูกต้องมีความเคารพต่อชีพบบา มิฉะนั้นจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากจากดาราบราช ดาราบราชอยู่กับท่าน กุมาริต้องกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมาก มันไม่ใช่ว่าลูกได้ยินบางสิ่งบางอย่างที่นี่ แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีการขยายตัวอย่างมากใน

หนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้จงละทิ้งยาพิษ กลายเป็นผู้อยู่อาศัยของสวรรค์ สร้างคติพจน์เช่นนี้ กลายเป็นราชสีห์ที่กล้าหาญ ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัแล้ว ดังนั้นทำไมลูกถึงใส่ใจกับสิ่งอื่นเล่า? รัฐบาลก็ไม่ได้เชื่อในเรื่องศาสนาใด ดังนั้นพวกเขาจะมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า: เราไม่เชื่อในศาสนาใด โดยเฉพาะ เราถือว่าทุกคนเป็นหนึ่งในเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน ในกรณีนั้นแล้วทำไมท่านถึงต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกัน? มีแต่ความไม่จริง และไม่มีอะไรนอกจากความไม่จริงในทุกหนแห่ง ไม่มีร่องรอยของความจริงที่ใดเลย การพูดไม่จริงครั้งแรกเริ่มด้วยการพูดไม่จริงว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่มีศาสนาใดเช่นศาสนาฮินดู คริสต์เดียนมีศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่เปลี่ยนตนเอง(ศาสนาของพวกเขา) เป็นเพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่เปลี่ยนศาสนาของพวกเขาและพูดว่าพวกเขาเป็นชาวฮินดู เพียงแค่ดูชื่อที่พวกเขาตั้งให้กับตนเอง ศรีนั้นศรีนี้... อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเป็นศรีได้ นั่นคือเป็นผู้ที่สูงส่งในเวลานี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งให้ศรีมันได้ เหล่านั้นเป็นเพียงทิศทางของยุคเหล็กของพวกเขา ลูกจะบอกได้อย่างไรว่านั่นคือศรีมัน? หากลูกกุมารมีความตื่นตัวและคล่องแคล่ว ลูกก็สามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ อย่างไรก็ตามลูกสาวที่โยคยูกต์ที่ฉลาดและดีมานั้นเป็นที่ต้องการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้าจ ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อ เพียงแค่กินดื่มและนอน หมายถึงการสูญเสียสถานภาพของลูก
2. มีความเคารพนับถือต่อพ่อและคำสอนของท่าน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ชึมซับคำสอนของพ่อและกลายเป็นลูกที่มีค่าและเชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อมและทำให้มาายเป็นคนรับใช้ของลูกด้วยการเสนอตนเองเพื่องานรับใช้โลก เวลานี้จงอุทิศเวลา การบรรลุผล ความรู้ คุณธรรม และพลังทั้งหมดของลูกสำหรับการรับใช้โลก ไม่ว่าลูกมีความคิดอะไรให้ตรวจสอบว่ามันเป็นไปเพื่องานรับใช้โลกหรือไม่ โดยการอุทิศทุกสิ่งเพื่องานรับใช้ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย ด้วยความรักที่ลูกมีต่องานรับใช้ ขอสอบหรือการทดสอบเล็กๆ ที่มาจะอุทิศตัวเองโดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่กลัวมายา แต่จะได้รับชัยชนะอยู่เสมอและร่าเริงอย่างมีความสุขต่อไป ลูกจะสัมผัสว่ามายาเป็นทาสของลูก เมื่อลูกอุทิศตนเพื่องานรับใช้มายาจะยอมอุทิศตัวเองให้กับลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ปิดจิตใจของลูกด้วยการพิจารณาภายในและความโกรธจะจบสิ้น

*** โอม ขานติ ***